pag. 754.

1. pag. 755.

Samarast Eesti wana-wara salwe teist korda

Saadud 18 21/II 98.

Kost sai kõiw? Kuningas tegi oma tütrele saapa ja üttel: "kes ärr ütles, mis nahast minno tütrel saapa jalah umma tole anna ma uma tütre naeses." Sõs tull sjuu pää-mjs kes pääpult inemin ja taga pult sjug, se üttel: „hään jalan tai-nahanõ kurran jalan kirbu-nahanõ saabas." Kuningas pidi tütre andma paha meelega. Sjuu päämis wõtt kuninga tütre ja lâts tühâ merre saare pääle elâmâ. Ja enne es tulõ Essäle külla ku joba edimâne lats sai, Sõs Kuninga tütre pakkiwa latsõlõ raha, et temâ ütlesi kos neâ eläse, lats es wõta raha ja ütel: „mi papal umm innäp raha." Sjuu pää-mihe imând wõtt salaja uma latsõ ja lâts mere wirde ja hõigas: „Esänd esänd! ti purjo, lasõ laiwo emândide üle wijâ, wii meid sinnâ saare pääle," sõs Esänd tull ja wei üle. Sai tõnõ lats ja tull tuga küllâ, Kunninga teendri jälle pakiwa raha ja nõusiwa kos neâ eläse a lats es ütle, es wõta raha ja ütel: „mi pappal umm wil rohkõmb raha." Sjuu Kunninga Imând wõtt salaja uma latsõ, lâts mere wirde ja hõigas: „Essand, essand! ti purjo lasõ laiwo Imandide üle wijâ, wii meid sinnâ saarõ pääle," sus Essänd tull ja wei üle. Sjuu Imândâl sai kolmas lats ja tull sellega küllâ. Tu lats selet ärr et neâ elase ütte tühâ saare pääl, paat tuu näid üle ja wii jälle tagasi. Sõs Kuningas tull mere wirde ja hõigas kah: „Esänd esänd! ti purjo lasõ laiwo Imândide üle wija, wii meid sinnâ saare pääle. Sjuu pää-mis tull ja Kunningas lei teda mõgaga kolmes tüküs katski. Sjuu päämihe Imând wõtt uma latsõ lâts wanna tidmist-pite hummogu warra mere wirde, hõigas: edimâne kõrd tull pää, tõine kõrd tull kesk-kiha, kolmas kõrd tull hand, Imând wõtt nee tükkü matt maha ja esi saistas sinnâ hawwa pääle, wõtt kats suurõmbat last hindâ ligi, ja wâhambâ latsõ pand hindâst kaugõlõ, Imândast hindâst sai süâ, kattõst suurombast latsõst sai kur ja kolmandast latsõst sai walgõ kur; kes pidi tuulõ käen libisema, trahwis, et ta Kuningalõ ärr selet kos neâ eläse, ja tust sai kõiw mis põrhõlt kaswas.—

2 Peremjs ~~ta~~ sulasõga lätsiwâ hainalõ, Perenaene tõi hummogust süki, pand pudro kausi maha kattõ-wahele, tõsõn weeren oll pudro seen wõid, ja tosõn es olle, pere-naene kând wõi-weere pere-mihe poole, sulanõ joba tees sedâ, kând kausi ümre ja üttel: „kui pallõ sa selle kausi ist massidõ," peremihel oll wõijust kahjõ ~~ja üttel:~~ kând kausi ümbre ja ütel: „ku ma selle kausi osti sõs massi kolm-kümmend tingâ," sulanõ käänd kausi ümbre ja ütel: „tu umm wäega kallis, si kaus ei massa inäp ku wüstõiskümme tingâ," ja sedâ wüsi sei sulanõ wõiga pudro ärr. Tõsõl pääwäl tõi perenaane jäll sõõgi ja oll pudrolõ wõi silmâ pant, lätsi sümâ, peremjs ütel: „sa näütâ inne luitsaga wõi poolõ a ärr hämmegu, sus üle-oja rahwas nägewa et sa-kah wõid hämmede," Kõt sai tâüs südüs, sulanõ wõtt wikahti otsast ärr ja nakkas palja lõega haina nitmâ nii mis waug, peremjs ütel: „mis sa nii tide," sulanõ wastas: „noh, üle-oja rahwas nägewâ et ma-kah ~~ik~~ s nüdâ."—

3 Sant lâts mõisa härbâni läwele ja laulse: „ma tulâ taiwast ülewâst